

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 642/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милинка Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зајечару 4К 643/13 од 03.04.2017. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж2 47/17 од 29.05.2017. године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милинка Јовановића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Зајечару 4К 643/13 од 03.04.2017. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж2 47/17 од 29.05.2017. године, и предмет враћа Основном суду у Зајечару на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Зајечару 4К 643/13 од 03.04.2017. године, одбијен је као неоснован, предлог браниоца окривљене АА, адвоката Милинка Јовановића од 28.03.2017. године, за доношење решења о одбијању оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Зајечару Кт 422/12 од 05.07.2013. године.

Решењем Вишег суда у Зајечару 4Кж2 47/17 од 29.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Милинка Јовановића, изјављена против решења Основног суда у Зајечару 4К 643/13 од 03.04.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљене АА, адвокат Милинко Јовановић, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или их преиначи и на основу члана 503. став 1. у вези члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП одбије оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Зајечару Кт 422/12 од

05.07.2013. године, поднет против окривљене АА, због кривичног дела из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Побијаним првостепеним решењем одбијен је предлог браниоца окривљене АА за доношење решења о одбијању оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Зајечару Кт 422/12 од 05.07.2013. године, као неоснован, са образложењем да иако је протекло три године од извршења кривичног дела, у конкретном случају није наступила застарелост кривичног гоњења, будући да је одређивање притвора и расписивање потернице, према ставу првостепеног суда, трајна радња, која подразумева предузимање одређених радњи од стране надлежних органа, односно органа унутрашњих послова у циљу гоњења учинилаца кривичног дела, те се сваком таквом радњом прекида застарелост кривичног гоњења, па због тога, првостепени суд сматра да нису испуњени услови из члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 503. став 1. ЗКП за доношење решења којим се одбија оптужни предлог.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене АА, изјављеној против првостепеног решења, другостепени суд је исту одбио као неосновану, са образложењем да је према окривљеној одређен притвор и донета наредба за издавање потернице, која представља меру трагања за одређеним лицем, која је континуирана и трајног карактера и спроводи се до проналажења окривљеног и његовог лишења слободе, што онемогућава наступања релативне застарелости, те стога у случају непроналажења окривљене, према ставу другостепеног суда, може наступити само апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени и другостепени суд су у побијаним решењима учинили повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 6) КЗ у вези члана 104. став 3. и 5. КЗ.

Наиме, за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ прописана је новчана казна или затвор до три године, а чланом 103. тачка 6) КЗ је прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону моће изрећи казна затвора преко једне године. Одредбом члана 104. став 3. КЗ прописано је да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, а ставом 5. тог члана је прописано да сваким прекидом застарелост почиње поново да тече.

По налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, судови у побијаним решењима нису могли одбити предлог браниоца окривљене за доношење решења о одбијању оптужног предлога ОЈТ у Зајечару Кт 422/12 од 05.07.2013. године, као неоснован, са образложењем да је расписивање потернице радња која има трајни карактер и да у том случају нема релативне застарелости кривичног гоњења, односно да може довести само до апсолутне застарелости кривичног гоњења, будући да се према ставу Врховног касационог суда, расписивањем потернице прекида релативна застарелост кривичног гоњења и од тог дана застарелост кривичног гоњења почиње поново да тече на основу члана 104. став 3. КЗ. Дакле, од дана расписивања потернице, прекида се застарелост кривичног гоњења и почиње да тече нови рок релативне застарелости.

С тим у вези, имајући у виду да је окривљеној стављено на терет извршење кривичног дела из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, учињено дана 19.04.2012. године, да је последња процесна радња ради гоњења окривљене предузета дана 27.03.2014. године, када је против исте, од стране суда донета наредба за расписивање потернице, па како из списка предмета произилази да после тога није предузета ниједна процесна радња у циљу гоњења окривљене, тј. да није било прекида застарелости кривичног гоњења више од три године, то нижестепени судови нису могли одбити као неоснован предлог браниоца окривљене за доношења решења о одбијању оптужног предлога ОЈТ у Зајечару Кт 422/12 од 05.07.2013. године, са образложењем да је доношење наредбе за расписивање потернице радња трајног карактера и да у том случају нема релативне застарелости кривичног гоњења, тј. да може наступити само апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Како је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 6) и члана 104. став 3. и 5. КЗ, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Зајечару на поновно одлучивање у првостепеном поступку. У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступиће по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић